Ч. 283. Субота 1 січня 1910 (19 грудня 1909). Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати панів. — Краєві сойми. — Німецко-анґлійске порозуминє. — Міністерияльна криза в Туреччинї.

Палата панів на передвчерашнім засїданю, по переcланю кількох предложень ріжним комісиям приступила до нарад над буджетовою провізориєю. Розвинула ся обширна дискусия, в котрій між иншими забрав голос ґр. Лев Пінїньский і висказав замітну промову, обговорюючи фінансові пляни правительства. По ґр. Пінїньскім промавляв ґр. Ґоес, др. Плєнер і п. мінїстер скарбу др. Білиньский. По переведеню відтак подрібної дискусиї принято буджетову провізорию в другім і третім читаню. Так само принято в другім і третім читаню торговельний договор з Румуниєю, уповновласнюючий закон, закон о плеканю худоби і контінґент спірітусу.

Шлєский сойм перевів передвчера верифікацию послїдних виборів до сойму і полагодив ряд справ запомогових. Слїдуюче засїданє відбуде ся дня 4 січня.

Моравский сойм всїми голосами против голосів вільнодумних Нїмцїв і соціяльних демократів ухвалив в другім і третім читаню закон в справі дальшого побираня податку від пива в дотеперішній висоті по мисли внесеня фінансової комісиї. Відтак принято справозданє видїлу краєвого що до буджетової провізориї від 31 січня до 31 марта.

„Die Zeit“ доносить з Льондона, що берлиньский кореспондент „Standard-a“ подає, немов би Нїмеччина була готова до переговорів з Анґлїєю на слїдуючих підставах: Згідне дїланє в справах кольонїяльних, де інтереси обох держав сходять ся; порозуминє що до близького Веходу від Босфору до перского заливу; порозуминє що до обосторонного помножуваня фльот. Треба додати, що коли порозуминє що до обох перших справ єсть можливе, то в нїякий спосіб не дасть ся увірити, аби оба правительства згодили ся на обмеженє числа нових кораблїв.

Від кількох днїв ходили поголоски в праcї о новій кризї в Туреччинї, о уступленю великого везира Гільмі паши і поважних змінах, які переводять ся в молодотурецкім сторонництві і в становищи парляментарних сторонництв. Дійстно внутрішні відносини в Туреччинї не дійшли ще до повної рівноваги і заки то настане, положенє буде все непевне. Поважне переведенє конституцийного устрою стрічає ся з немалими перепонами з причини централїстичних стремлень пануючого молодотурецкого сторонництва і автономічних струй, проявляючих ся як в Азиї меншій так і в Альбанії і Македониї. З другої знов сторони тяжить на державі ще не вповнї сконсолїдований внутрішно напір чужих народів, з котрих впливами правительство мусить числити ся.

Ті взгляди на заграницю, в тім случаю на Анґлїю становлять властиву причину теперішної кризи. Анґлїя, а радше анґлїйска фірма Лінч і Спілка набула перед 75 лїтами право удержуваня двома пароходами плавби на ріці Евфрат і розширила то своє право також на ріку Тиґрис. Тепер по заведеню нового устрою в Туреччинї фірма Лінч силує ся задержати то право і забезпечити собі род монополю плавби на обох тих великих турецких ріках і торговельного використовуваня богатої Мезопотамії.

Для Анґлїї удержанє тих прав в Мезопотамії має величезне торговельне значінє. В Туреччинї однако, особливо серед інтересованого безпосередно населеня, проявив ся рішучий опір против віддаваня чужому народови користий, які могла би мати сама турецка держава з плавби на обох великих ріках. Молодотурецке правительство, пізнаючи потреби державні і стремлячи до усуненя або стуречченя всїх чужих великих публичних підпри-

---

Панї Ельзия Гічкок.

Сьміховинка — Ґустава Валентия.

На сходах, по котрих ішло ся до дверий, сидїла Ельзия Менкс і почервонїлими очима споглядала на передміску улицю, що тягнула ся аж до пристанї Ню-Йорку. Она не була ще зачесана, а єї хороше личко мабуть не почуло ще нинї на собі води, хиба лиш тоті сльози, що котили ся із поблискуючих очий аж на легко опалену від сонця шию. Так бодай виглядало, бо губи були довкола синяво-чорно замащені, а задертий носик був на самім кінчику так апетитно поцяткований такою самою краскою, що на вид єго аж брала ся охота вилизувати до чиста таріль замащений розвареними афинами.

Але Франкови Гічкокови, котрий як-раз був надійшов, впали менше в очи тоті слїди розварених афин на лици єго приятельки, як слїди сльоз. Він станув перед Ельзиєю і спитав єї з сочувствoм: Ти видко чогось плакала, Ельзиє?

Ельзия лиш потакнула головою. Говорити не могла. Єї опанувало якесь таке горе, що не дало їй говорити, шибнуло крізь само серце, потрясло ним кілька разів і видобувшись крізь горло, закінчило ся на устах тим, що аж ними з болю викривило.

Франк стиснув собі руки. Та й як-раз ще в пору то зробив, бо як би був ще хвильку заждав, то на вид того горя єго приятельки було би єму так страшенно жаль зробило ся, що був би без сумнїву обняв малу своїми руками. Колиж не допустив до того нещастя, то сїв собі коло Ельзиї і спитав:

— Чогож ти плакала?

— Бо моя мама так страшенно зле зі мною обходить ся — відповіла дївчина.

— Страшно зле обходить ся? Та-ж ти прецї одиначка у неї! — Сумнїв і обуренє пробивало ся в тім голосї, яким Франк вимовив ті слова.

Сумно кивнула дївчина головою:

— А так, она така для мене люта, що й чужий не міг би бути лютїйший.

— Скажи-ж менї, що стало ся — сказав Франк. — Може я на то знайду якусь розраду для тебе.

Ельзия готова була розповісти, але робила то на свій лад і зачала насамперед питати ся:

— Правда, Франку, що нинї велика спека?

— Така, що чоловік ледви дихає, мало не згине.

— Отже видиш. Хибаж то не люто давати комусь гинути від спраги?

— Певно; але ти якось не виглядаєш на таку, що гине від спраги.

— Бо я мамі зробила збитка.

— Хибаж она хотїла, щоби ти гинула із спраги?

— Так менї здає ся.

— Як же она взяла ся до того?

— А ось як: Я мусїла конче чогось напити ся, бо менї було дуже горячо. Я би була таки найрадше попоїла собі мороженої сметанки, але она не хотїла менї дати анї цента на мороженє.

— А чомуж ти води не напила ся?

— Бо була для мене за тепла.

— А ви не маєте леду дома?

— Вже був вийшов а я собі гадала, що коли вже мусимо лїд купувати, то лїпше купити зараз якого мороженого. Тамтой лїд і без того борзо розтопить ся, а морожнє з якимись овочами таке смачне. Але мама не хотїла дати менї анї сотика. Я зачала плакати а она мене насварила та сказала, що коли менї треба гроший на сметанкове мороженє, то нехай я їх собі зароблю. Заробити — в такій спецї! Хибаж она не люта?

Франк притакнув на то головою. Та й для него значила робота майже то само, що лютість. — А ти що тоді зробила? — допитував ся він дальше.

Ельзия оглянула ся поза себе, чи двері зачинені і відповідаючи шептала: Я пішла до пивниці і наїла ся мармоляди з афин, котрої мама тамтого тиждня наварила. Она то й не конче була холодна, але незле смакувала.

— То видко по твоїм носї — вирвало ся Франкови.

— Ти ще й сьмієш ся з мене.

Тоті слова висказані голосом докору, були би Франкови відобрали всяку охоту до насьмішки, як би то єму було дійстно при голові. Щоби же Ельзиї показати, що він так не думає, сказав він: Знаєш що? Ходи зі мною! Попоїмо собі сметанкового мороженого.

ємств в державі, наміряло первістно признати концесиї на Евфраті і Тиґрисї товариству чисто турецкому. Однако стрітило ся з опозициєю в Льондонї, а побоюючи ся анґлїйских вливів в загальній полїтицї, а особливо в справі Крети, згодило ся на угодове полагодженє справи. Заключено умову, після котрої фірма Лінч мала получити ся з новим турецким товариством плавби на слїдуючих услівях: Нове товариство одержить концесию на 75 лїт, але турецкому правительству вільно по 37 лїтах знести або відкупити концесию. З акций одержить турецке правительство половину, а другу половину Анґлїйцї. Адмінїстрацийна рада складає ся з 4 Анґлїйцїв і 4 Турків; президентом буде Анґлїєць.

По заключеню тої умови вirинула справа затвердженя єї в парляментї, котрого більшість противна їй. В сьвідомости небезпечности хотїло турецке правительство недопустити до обговорюваня тої справи і зуміло в довірочних переговорах переконати опозицийних послів, що нема иншого виходу, як лише мовчки приймити умову. На молодотурків подїлав страх перед силою Анґлїї, Альбанцїв і Арабів приєднано обіцянками автономічних уступок і парлямент дня 13 грудня не обговорюючи справи, ухвалив 168 голосами против 8 вотум довірія кабінетови.

Мінїстерство Гільмі'ого побідило вправдї, але в посольских кругах настало невдоволенє, що правительство не уміло в так важній справі оборонити достаточно інтерессів держави. В наслїдок того молодотурецке сторонництво візвало Гільмі'ого до уступленя і як турецкі часописи доносять, Гільмі по довшім опорі таки подав ся до димісиї, а султан димісию приймив. Наслїдником Гільмі'ого назначив султан турецкого амбасадора в Римі Гаккі бея. Гаккі доси не дав ще відповіди.

Новинки.

Львів, дня 31 грудня 1909.

— **Іменованя.** II. Мінїстер скарбу іменував комісарів скарбових: Фел. Клодницкого, дра Генр. Яворского, Йос. Ретца, Пав. Скорногу, Ст. Пича, Фр. Міку, Теоф. Марку, Юл. Сальваха, Йос. Заблоцкого, Ал. Федоровича, дра Ст. Войдаловича, Фр. Ржонцу, Ад. Кулаковского, Льва Дюрковича, Ів. Валеньу, Ів. Квасняка, Йос. Родзоня, Алекс. Барапецкого і Мечисл. Шиманьского секретарями скарбу для львівского округа краєв. Дирекциї скарбу. — Видїл краєвий іменував дра Еміля Міллера краєвим інспектором шпиталів.

— **Дрібні вісти.** З причини Різдвяних ферий виклади проф. Редкевича в днях 1 і 2 січня в Перемишли не відбудуть ся. Реченець тих викладів буде поданий пізнїйше. Дня 16 січня буде викладати артист-маляр п. Іван Труш про напрями в штуцї. — В Ню-Йорку основано дня 7 падолиста с. р. „Руско-народний театр". Першу виставу „Запорожець за Дунаєм" дав сей театр дня 16 грудня. Є се аматорский театр, котрий має перемінити ся в постійну дружину і об'їздити американьскі міста де живуть Русини. — Померший onогди ческий властитель більної посїлости Штольц записав 600.000 К на ческий шпиталь для дїтий. — Львівска полїция арештувала опогди войскового дезертира Вільгельма Герценбаля, пошукуваного за численні крадежі. При арештованім знайдено 5 витрихів і полярес, в котрім було 11 К 58 с. — Підчас полїцийної облави заквестіоновано у одного торговельника краденими річами 3 срібні ложочки, 2 золоті перстенї з кораликом і опалем та офіцирску „капслю" леґітимацийну.

— **Свинї годовані банкнотами.** Оригінальна пригода стала ся одному даньскому різникови на острові Фінен, котрий на сам сьвятий вечер віз цїлий транспорт витучених свиний з села Давінде до Оденза. По дорозї нагодував він їх — хоч правда мимо своеї волї — дуже рідким та й дуже дорогим кормом. По дорозї коли порав ся коло свиний вилетїв єму з кишенї его записник, в котрім було 16.000 даньских корон (2112 наших) банкнотами і попав ся межи тих товстих пасажирів, котрі взяли ся зараз до него та зачали придивляти ся сему новому родови поживи а наконець таки почали коштувати. Вислїд був такий, що межи свиньми знайдено опісля лиш самі кусні із записника; всї банкноти повандрували до свинячих жолудків. Різник порізав зараз свинї і єму удало ся видобути з них тілько кусників банкнотів, що має надію відобрати за них з державного банку бодай більшу часть страчених гроший.

— **Репертуар руского театру в Дрогобичи.** (Саля ґімнастична. Початок о год. 7½ вечером).

В суботу, дня 1 січня 1910 „Барон циганів", оперета в 3 дїях Штравса.

В недїлю, дня 2 січня „Маруся Богуславка", історичні картини зі співами і танцями в 5 дїях Старицкого.

В науцї: „Вільгельм Тель", драма Шіллера і „Великий Ґалеотто" драма Ечеґарая.

— **Одного дурисьвіта менше у Львові!** Перед кількома місяцями приїхав аж з Познаня якийсь „промисловець", Віктор Бенткевич, котрий хотїв завести у Львові невиданих доси „послугачів на колєсах", котрих назвав по польски „колярже". Наробивши богато шуму і крику в містї, забрав ся він основувати „бюро послугачів на роверах" в новім домі при ул. Батория ч. 32, а хоч не мав на то анї сотика власних гроший, то мали їх прецї инші люди і можна було ними покористувати ся. Бо й від чого голова дурисьвіта? За помочию крикливої реклями і якихсь свояків виробив собі в містї кредит, отворив бюро, спровадив без гроший меблї до бюра і приватного помешканя, посправляв для своїх „колярже" червоні мундури, взяв на кредит сім роверів від купця Якова Роземана, роздав кілька за кавциєю по 100 К тим, що зголосили ся до него на службу, щоби вчили ся на них їздити, і все було би добре, як би не надійшов був день 29. грудня, реченець до сплати довгів і отвореня бюра. Наймлені „колярже" прийшли того дня до бюра до служби, але застали его замкнене; гадаючи однак, що Бенткевич пішов кудись за інтерессами, ждали аж до 4 год. по полудни. Тимчасом почали зголошувати ся й вірителї та остаточно всї набрали того переконаня, що стало ся щось злого з паном Віктором Бенткевичем, і всї разом пішли на полїцию. Коли відтак полїция переслухавши всїх, отворила льокаль, показало ся, що все щезло з него, що мало яку небудь вартість, та й сам Бенткевич пропав без слїду. Найбільше потерпів через того дурисьвіта з Познаня купець Роземан, котрий доставив єму на кредит ровери вартости 753 кор.

— **В Синевідску нижнім** відограли мотори читальнї 12 грудня „Ворожбит" а чистий дохід призначили для „Читальнї". Дня 22 грудня дали ту штуку в Стинаві, а чистий дохід припав „Соколови". Ті аматори є заразом членами „Сокола" і дали вже попередно представлене „Пожар", з котрого чистий зиск, припав „Соколови". Аматори приготовляють ся до дальших виступів. Головно в тім заслуга Вп. Панї Евгенїї Сабатової, жени місцевого пароха, що своїм впливом і трудом довела читальників аматорів до публичних виступів. Се гідний примір до наслїдованя. — *Сокіл.*

— **Про убийника і самоубийника,** російского інжинїра Андрія Ґілевича, котрий, як ми то вже коротко доносили, відобрав собі житє в тоалетї на париській полїциї, подають тепер французкі ґазети докладнїйші вісти. Убийство, якого Ґілевич допустив ся, представляє ся як слїдує:

Дня 16 жовтня знайдено в однім помешканю дому при Лехтуковскім Переулку ч. 2 тіло якогось мужчини, лїт може около трийцять, котрому видко убийник здер шкіру з голови і лиця так, щоби трупа не можна було розпізнати. Коли полїция зачала розвідувати, хто би то був той убитий, зголосив ся студент Петро Ґілевич, котрий розпізнав в убитім свого

То були для Ельзиї чародійні слова. В них було тілько сили, що переповнена горем душа Ельзиї в однїй хвили аж задрожала мов би від якоїсь розкоши. Очепята дївчини засьвітили ся з вдячности до Франка і виставив ся кінчик язика, котрий став облизувати губи. — А тиж маєш гроші? — дало ся відтак з тиха почути з ласого ротика.

— Маю.

— Кілько?

— Двайцять пять центів.

— То буде можна дістати за них пять порций мороженого.

— Дві для мене а три для тебе.

— Який ти добрий, Франку! Ельзиї рука спочила лагідно на плечи Франка а з тих очий, що стали ніби маяками єї серця, блиснуло на него сьвітлом найщирійшої вдячности.

Франкови так від того якось зробило ся, що єму здавало ся, мов би він мусїв притягнути приятельку до себе і так поцїлувати, щоби єї чорні від афин усточка знов почервонїли ся.

Але заким він ще міг так зробити, як собі подумав, Ельзия встала і сказала: Ходи, підемо!

Франк послухав єї і в кілька мінут опісля сидїв в найблизшій каварни при столї напроти Ельзиї та придивляв ся їй, як она їдала мороженє одну ложочку за другою. Він сам їв лиш поволи так, що тота солодка ласощ вже до половини була розтопила ся на его тарельчику. Але він того й не добачив. То вже більше впадало єму в очи, що єму самому якось удало ся нерозплинути ся в розкоши під впливом теплого спогляду Ельзиї.

— Алеж Франку, та бо ти нїчого не їш! Чи тобі може не смакує? — спитала Ельзия, видячи, що він їсть так поволи.

— Та менї вже смакує, але ще менї красше на тебе дивити ся — признав ся Франк отверто.

— Ну, який то добрий та чемний, Франку! Справдешний з тебе джентльмен.

— А ти би схотїла бути зі мною, як би ти стала більша?

Ельзия видивила ся здивована на Франка. — Хибаж я тобі видаю ся така мала?

— То нї. Я лиш так незручно виговорив ся. Я хотїв сказати: як би ти була старша. Кількож тобі тепер?

— Пятнайцять лїт. А тобі?

— Шіснайцять. Але всї гадають, що менї вісїмнайцять.

Ельзия якусь хвильку набирала ложочкою і їла а відтак спитала: Знав ти Аннїю Тукер?

— Тоту малу, що торік з моїм приятелем Фредом Ґайднером таку велику дурницю зробила?

— Так. Але они обоє прецї не зробили нїякої дурницї, лиш побрали ся. Єму було пятнайцять а їй чотирнайцять лїт. Так стояло в ґазетах.

— Ну так, а коли їх батьки о тім довідали ся, то дали їм до того буком своє благословенне. В два днї опісля Фред і Аннїя щезли десь без слїду.

— Хибаж може зле зробили? Прецї они були одружили ся.

— Але зачали за вчасно.

— За вчасно! А на щож мали чекати? Час то гроші.

Франк видивив ся здивований, що Ельзия в справі подружа заняла так сьміле становище, і не важив ся нїчого на то вже сказати. Він спитав лиш: Чи то правда, що родичі їх обоїх визначили нагороду тому, хто би їм сказав, де їх дїти перебувають?

— Правда, сто долярів!

— Шкода?

— Чи гадаєш, що они не варті були тих гроший?

— Нї, я лиш то собі погадав, що шкода, що нїхто не заробив собі так красної суми.

(Дальше буде).

брата, інжиніра Андрія Ґілевича. Поведене молодого студента звернуло на себе увагу урядників поліцийних, котрі потайком зачали слідити і розвідувати дальше та довідали ся, що інжинір Ґілевич був у великих клопотах фінансових і заасекурував своє житє на 270.000 франків.

Коли то стало ся, зачав він анонсами в ґазетах шукати секретря і вибирав між людьми, які зголошували ся до него, таких, котрі по можности були як найподібнійші до него. Один з тих секретарів поїхав був з Ґілевичем до Києва, але небавком покинув свого пана, бо той хотів его отроїти. Слідуючим секретарем по нім був якийсь студент Павло Подлюдский; отже то трупа того Подлюдского знайдено в згаданім помешканю в Петербурзі. Ґілевич убив его, здер ему шкіру з голови і лиця, щоби его не можна було розпізнати і убрав трупа в своє власне одінє, щоби здавало ся, що то его, Андрія Ґілевича, хтось убив в его помешканю. По сконстатованю смерти Андрія Ґілевича, якийсь его спільник, очевидно брат Петро, відобрав заасекуровану суму. Того брата пізнійше арештували і він відобрав собі житє у вязниці, а Андрій Ґілевич втік тимчасом за границю.

Тайна поліция слідила однак всюди за Ґілевичом на всіх его подорожах і остаточно виклвикала в Парижи, де він при улици „де Прованс“ винайняв був собі комнату і мешкав там під іменем Віктора Маркі з Букарешту. Хитрим способом звабленo его до бюра банку при ул. Ляфіт, з котрим він стояв в звязи і тут его арештовано. Хоч він носив на голові чорну перуку, щоби его ніхто не пізнав, то все-таки в бюрі директора тайної поліциї розпізнали его а один російский урядник потвердив таки, що то він той сам Ґілевич, котрого пошукують. Ґілевич видів, що для него нема вже виходу і піддав ся та сидів тихо спустивши голову в долину, межи двома поліциянами, котрі его пильнували в передній комнаті.

Нараз не показуючи по собі ніякого зворушеня і зовсім байдужно попросив, щоби ему позволили обмити ся. Під надзором урядника, котрий его пильнував, вийняв він із свого подорожного куферочка ручник і мило, пішов до умивальні і зачав при отвертих дверох мити ся. Він нахилив ся над умивальню і урядник зачув, що его зуби заскреготали, мов би він розкушував. — Ви що робите? — крикнув поліцист і вхопив Ґілевича за руки. — Нічо, то лиш до митя зубів — відповів він і вернув назад на своє місце. Але ледви сів, як вже его лице викривило ся і він перевернув ся на землю та до пять мінут вже не жив мимо всіх заходів, щоби удержати его при житю. Він зажив скоро ділаючої отруї, мабуть тої самої, котрою отроїв свою жертву, нещасливого Подлюдского. Межи его річами знайшла ся велика сума гроший, кілька поквітовань на анонси в ґазетах, за помочию котрих він знов пошукував якогось спільника з кавциею, — лагодив ся мабуть до нового злочину — та множество білєтів театральних зі всіх міст, в котрих бував підчас своєї подорожі. Ґілевич, видко, дурів за театром. Ще вечером перед его арештованєм, отже послідного вечера в своїм житю, був він у француским театрі.

Телеґрами.

Будапешт 31 грудня. Часописи обговорюють ситуацию викликану тим, що переговори межи Юштом а Люкачем розбили ся. Декотрі часописи кажуть, що одушевлене в партиї Юшта єсть о много слабше і богато членів партиї не годить ся з ситуациєю, викликаною Юштом. Инші часописи підносять, що Люкач може дальшу свою акцию вести лиш в такім случаю, коли розвяже палату послів, бо в теперішнім не знайде більшости.

Ґрац 31 грудня. Сойм по бурливій дискусиї ухвалив пізно в ночи додаток краєвий до пива в дотеперішній висоті, а відтак засіданє закрито.

Будапешт 31 грудня. Люкач відвідав нині ґр. Андрашія і відбув з ним конференцию.

Триест 31 грудня. Прибула тут хіньска місия зложена з 17 осіб в цїли студіованя уладжень маринарки. Обводив єї намістник і начальники властий.

Прага 31 грудня. Є. Вел. Цісар санкціонував ухвалу ческого сойму в справі 3-місячної провізориї буджетової.

Атини 31 грудня. Ґрупа послів предложила внесенє уповажняюче правительство до реактивованя тих офіцирів, котрі сего року добровільно виступили з армії.

Неаполь 31 грудня. Вчера доручено торжественно памяткові відзнаки консулям Росиї, Анґлиї, Німеччини, Франциї і Сполучених Держав за поміч подану ними підчас землетрясеня в Мессині.

Севастополь 31 грудня. Прибула тут царска родина на яхті „Штандард“.

Курс львівский.

Дня 29-го грудня 1909.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	672·—	682·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	402·—	412·—
Зелїз. Львів-Черпів.-Яси	557·—	565·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	450·—	550·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц	99·10	99·80
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв.	94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ лїт.	96 —	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	93·56	94·25
III. Обліґи за 100 зр		
Пропінацийні галицкі	97·80	98·50
Обліґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·20	93·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·20	93·90
„ м. Львова 4% по 200 К.	93·—	93·70
IV. Льоси. (Курс віденський)		
Міста Кракова	100.—	110·—
Австрийскі черв. хреста	63·25	67·25
Угорскі черв. хреста	36·50	40·50
Італіянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	70·—	76·—
Базиліка 10 К	23·75	27·75
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·36	11·40
Рубель паперовий	2·53	2·56
100 марок німецких	17·80	118·72
Долар американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5{\cdot}\underline{50}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, $10^{\underline{30}}$.

З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*), **$2^{\underline{05}}$**, 5·53, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10·[illegible].

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), $9{\cdot}\underline{44}$, $6{\cdot}\underline{29}$*), $11{\cdot}\underline{55}$*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) $9{\cdot}\underline{28}$, 6·13*), $11{\cdot}\underline{39}$*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в неділі і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.

З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділі і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 $10{\cdot}\underline{10}$.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10{\cdot}\underline{15}$.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **8^{25}**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11^{\underline{15}}$.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.

До Черновець: **$2^{\underline{50}}$**, 6·10, **9 10**, 9·35, **2·23**, 5·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10^{\underline{35}}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.

До Сокаля: 6·14, 11.05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, $8^{\underline{39}}$, $11^{\underline{32}}$.

До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), $6^{\underline{30}}$, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: $5{\cdot}\underline{53}$*), 6·3[illegible], 1·49*), $6{\cdot}\underline{50}$, $10{\cdot}\underline{54}$*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50
в неділі і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділі і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35

До Щирця: в неділі і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділі і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.

До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

5000 К нагороди плачу кождому, хто докаже, що моя гідна подиву колекция **300 штук лише за зл. 2·75** не есть случайним купном, а іменно: 1 годинник, Роскопф пат. правдивий швайцарский, точно ходачий з 3-літною ґваранциєю фабричною, 1 американьский (double) золотий ланцушок, 2 амер. золоті (double) перстені для пань і панів, 1 анґ. поволочуваний ґарнітур шпінок до ковн., маншетів і сорочок, 1 ам. сцизорик, 1 ель. краватка шовкова кольорова і фасон після вподоби, 1 красна шпилька до кра ватки з іміт. брилантом, 1 брошка для пань послідної новости, 1 конче потрібний до подорожи ґарнітур тоалетовий, 1 портмонетка шкіряна, 1 пара амер. бонтонів з ім. дорогих камінів, 1 альбум сальоновий красних видів сьвіта, 1 колія на шию (на голову) з орієнт. перел, 5 індийских приповісток о будучности дияволів, розвеселяючих кождого, і ще 250 штук ріжних предметів, котрі в кождій хаті потрібні і конечні, всьо разом з елеґантним годинником сист. Роскопф пат., котрий сам два рази більше варт, лише за зл. 2·75. Дістати можна за післяплатою, або за надісланем готівки у **С. Урбаха**, васильковий дім, **Краків, ч. 128.** До замовлених 2 пакетів долучає ся ще анґл. бритву або 6 фф. льняних (полотняних) хусточок до носа. За річи, котрі не подобають ся, звертає ся гроші, отже ризико виключене. Адресувати точно латиньскими буквами. (3—3)

БІЛЄТИ ІЗДИ

продає

Аґенция зелізниць держ. Ст. Соколовского,

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж

Гавсмана ч. 9.

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає

богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наукон. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в складі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дїтий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дїтий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літньою порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценїчний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодїжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. століття, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилі, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Ґумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Історня куска хліба (з францускогo), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
I. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з францускогo, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).